

Ant

103

+

ΙΩ. ΚΑΣΗΛΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΟΝ
ΦΛΟΥΓΙΑΔΗΝ ΒΕΛΓΗΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΝΗ-
ΑΝΕΙ-

Φ Ε
ΜΕΝΟΣ.

HELMAESTADII in ac. IVLIA
ANNO
Millesimo Vndesexcentesimo.

Οἷας θεασθεσίας τριποθήτας Φημί κιβωσῶν,
Αἷς ἐνι μεσοίων ἐκλείσθη ἀπέριτθ' ὄλβθ'.
Οὐ γὰρ εὐφρονέων τις ἀν' ἠγήσαστο πενήχρας
Εὐνέα θυγατέρας ἔ' πάντη πάντα διδόντθ',
Γῆς ἐπὶ ὅσ' ἀγάθ' ἐοῖ, ὅσα τ' ἐν τῷ παντὶ νοήσας.
Εἶνε γὰρ ἔ' χρυσῶν κέκτηνται τόσα τάλαυτα,
Οὐδέ δόμους φοιτῶσ' ἐς ἀνάκλων παμφανόωντας.
Ἀλλὰ μάλ' αὐτάρκεις παρὰ κρήνας ἀεναοιοσι
Παρθένοι αἰδοῖαι ναίεσιν τέμπεα καλὰ
Ἀμφαδόν, ἔπ' φρενῶν ἴπιδδύεες, ἔδλετι μορφῆς,
Οὐδέ πευ, ὧν θνητοὶ περὶ ἀλλήλοισι μάχονται.
Θείων δ' ἐκ σμάτων ὅσα λειριόεσαν ἰήσασθαι,
Ὀν πατέρα κλείεσι, ἢ ἔ' λήγοιεν ἀνυμνεῖν.
Μνήμονες δ' ἐρχαίων δ' ἐ, νέας τεύχεσιν αἰοιδίαις,
Οὐχ ἑτέρω ἔ' ἔργων, τῶν ἔ' πέρας, ἔδλετι τις δ' ἐρχῆ.
Τῶν δ' ἐ χαριζόμενοι χ' ἡμῖν, γραφίδεσσιν ἀγητοῖς
Πλείεας μυριάδας πλείεστας ἴπτι μυριάδεσσιν
Δέλτοις πειρίοις πολυῖδμονες εἰνεχάραξαν,
Νειότεν ἐκ σοφίης, ἴπτινεύθ' δ' αὐτίκ' Ἀθήνη.
Βίβλος ἢ σφετέρας τῆς δ' ἐν λάρναξιν ἔθηκον,
Τῶν ἢ μὲν ῥώμηθεν, ἀθήνηθεν δ' ἑτέρη ἔ'σι,
Ἀμβροσίας παλάμησι· Φύλαξ ἢ παρημύνη αὐτῆς
Γρηγορέθ' μή τις τι βεβήλων χερσὶ μίηνη.
Οὐδ' αὐ τῶν ἀγαθῶν φρονέσσι τι συγχυέων τῶ
Νηφαλίως περσιόνθ' μ' ἀπασθῆς τι καὶ αἰδῆς.
Ὡς μάκαρ, ὦ νεανίχ', ὦ ταῦτα κιβώπια μέσση
Ἄμφω παυθῆ ἔ' αἰψ' αἰέωξαν εὐφρονι θυμῶ.
Ιερμύθ' δ' ἐ μαθῆν ἔδλεν γ' ἐπ' ἔ' π' ἀπείπον.

ANNO
Millempio Vnde...

ΙΟΥΛΙΩ

ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΊΙΩ ΦΛΟΥΓΙΑΔΗ ΒΕΛΓΗ
Εὐ πράττειν

Ἰωάννης Ἐγγίλι

Περὶ Ἰωάννη, ΦΛΟΥΓΙΑΔΗ, αἰαγνὸς τὰ γράμματά
σε. γράψας γὰρ ἐγὼ πρὸς σε ῥωμαίσι, καὶ ἔπειτα
κόμματι. Ἰπιστολῶ προσδεχόμενος, αὐτέλαβον
πλὴν βελτίον, καλῶς δηλαδὴ ἐλληνίζουσα ἢ
τῆ γλώτῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆ γνώμῃ. μέγα γὰρ τὸ πλὴν ἢ
μᾶλλον φιλοσοφῆν, ὅπως ἔμεινον τῆ Ἰπιστολῆ, ἀλλὰ καὶ σοὶ πρὸ-
σεστιν, εἰ ἔ μὴ τελείως, ἀλλὰ καὶ πλὴν σὺν ἡλικίᾳ ἱκανῶς. Ἔστι
μὲν γὰρ τὸ φιλόσοφον, ἄλλο μὲν ἐν νέοις, ἄλλο δὲ ἐν αἰδράσι,
ἄλλο δὲ αὖ ἐν γέροντι. Ἐν μὲν γὰρ τῷ γέροντι ζητῶσιν εὐβουλία,
ἢτοι ἐν πολέμῳ, ἢ ἐν πόλει. εἰ μὴ τὴν Νέστορα, τὸ καὶ δὴ τὸ γλώτ-
της μέλιτι γλυκίον ῥέειν αὐδῆ, ἀλλὰ Αἰγυπτίᾳ. Ὁς δὲ γέροντι
κυφὸς ἔην, ἔ μιν ἡδύη. Ἐν δὲ τῆ ἀνδράσι τίστε αἰδρείας,
ἔ τίς πολιτικῶν πράξεως, οἷς μάλιστα πρὸς δίκην, Αἰὲν ἀριστεύ-
ειν, καὶ ἄλλων παρέχεσθαι. Τὸ πλὴν ἢ ἐπεὶ πλάττει, ἔσθι ἐπεὶ δι-
ναμείως καὶ πλὴν τῶν πολλῶν δόξαν, ἀλλὰ ἐπεὶ δόξης καὶ φιλα-
θροπίας ἐξηγῶνται οἱ σοφοί. Τὸ πλὴν ἢ ἐν τῆ τῶν νέων ἡλικίᾳ, οὗτοι
ἀφιλοσόφως ζῆν οἰόμεθα, ὅταν δὲ εὐφροῖς αὐτοῖ, καὶ ἐλευθερίας
ἡγυμνῶσι, καὶ οὗτοι ἀμείσως πεπαυδιδυμῶσι, τὰ μὲν αἰσχροῖ προσ-
τροπῶν φεύγουσι, τὰ ἢ ἀριστα προσαιρῶνται, εἰ ἔ ἐν τῷ πα-
ρόντι ἐν πᾶσι πάντων, τὸ σκοπῶν τυγχάνουσιν. οὗτοι ὀλίγον γὰρ
εἰς ἀρετὴν προσέψαι ἡγητέον, τὸν ἑαυτὸν γινώσκοντα, ἔ τὰ πύθη,

Α 2 οἷς μά-

οἷς μάλιτα ἔνοχος ἔστιν, ἐπινοοῦσθαι ἀποδιδόντα, καὶ τὴν βέλῃσιν
πρὸς τὰς καλὰς πράξεις κατ' ἐκάστῃ ἡμέρῃ μὴ πάσης ἀποδῆς
ἀσκῶντα, ὅθεν ἔ μόνον ἢ παρὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ τέ-
λειαι τῆς ἀρετῆς πράξεις, καὶ τέλος αὐτῆ ἢ ἀνθρωπίνῃ εὐδαιμο-
νία ἀνέτῃλεν. Ἀκροῦσθαι ἢ καὶ πρὸς τῆς τῶν νέων ἀρετῆς Ὀμηρικόν τι.
Ἐδεμῖα γὰρ ἡλικιῶν τὰ τε ἦδη καὶ τὰς ἀρετὰς ἠγνόη ὁ ποιητής, ὁ
πάντα ἔ ἀνθρωπίνῃ βίῃ μετ' ἀκριβοῦσας ἐρδύνησας. Μέννησται
γὰρ, ὡς Τηλεμάχῳ πρὸς τὴν αἰδῶ παρὰ τῆσιν, ὡς μάλιτα πρὸς τὴν
εὐγενεστάτῃ καὶ εὐφροενεστάτῃ νέῳ, σημεῖον αὐτῷ ἔσται, ἔ δὲ χεῖρ ἵνα
πρὸς ἀρετῇ. Ὡσαύτῃ γὰρ ἢ αἰσῶσθαι λέγεσθαι πρὸς πάντα τὰ ἀγαθὰ
ἡγεμονῶν, ἔ τῳ τὴν αἰδῶ τῆ πρώτῃ ἡλικίᾳ πρὸς τὰ κάλλιστα ἡγεμονῶν
νομιστέον. Σύμφηφοι δὲ εἰσι τὰ ποιητῆ ὅτε Θεόγνις, ἔ αὐτῶς ὁ
Πλάτων, εἰ ἔ ἔχ ἦσαν ἀνδράσιν αὐτῶν ἔ γέρονσι πρὸς τὴν φασί, λέ-
γοντες παρὰ τῆ, ἀπολυμνῆσ τῆ αἰδῆσ, ἔ μόνον ἐκάστω, ἀλλὰ καὶ τῆ
πόλεως ἀγαθὰ σύμπαντα ἀπολυμνῆσ, ἔ τὴν ἀντίον τῆ αἰσῶσθαι
Φυομνῆσ, καὶ ἔπι κρητέσ τῶν ὑβρίν κυριεύειν πάντα χεῖ.
Σὺ δὲ ὡ καλὴ καρατὴ νεανίσκῃ, τῆσ τε αἰδῆσ σὺ ἀμοιβῆσ,
καὶ τῆσ Ἀθηναῶν πρόφιμῃ, καὶ τῶν σὴν ἡλικίαν, τῶν ἀνθρω-
πίνων ἀγαθῶν, ἔ δὲ τὰ ὀλίγησ ἔ δὲ τὰ ἐλάγησ κέκτησθαι, καὶ
πλειόνων καὶ μείζονων πύξῃ σὺ θεῶ. Τῆσ δὲ λέγω ἔπί τε τῆσ
τῆσ ψυχῆσ ἀγαθοῖσ, καὶ ἔλλοισ εὐημερήμασιν, τῆσ πρὸς τὸν βί-
ον ἀναγκαίοισ, καὶ σὺ ἀνωφελέσιν εἰσ τῶν δρετῶν, καὶ σὺ συγκαί-
ρω. καὶ σὺ γὰρ με γινώσκῃσ ἦκιστῃ μὲν φθονερόν, μάλιτα δὲ
τῆσ τῶν νέων ἀγαθοῖσ ἔνθεν, καὶ τῶν τὰ κάλλιστα παρηρημνῶν
εὐ ποιητικόν, ἔ λόγῳ μόνον καὶ βελῆ, ἀλλὰ καὶ πράξῃ καὶ εὐερ-
γητήμασιν κατὰ γὰ τῶν ἐμῶν δυνάμιν. ἔσ γὰρ ἀνδρὸσ ἀγαθῶ,
ἔ ἀνδρείσ, ἔ παρὰ τῆσ πρώτισ τῶν στρατηγῶν, οἶατε σοφῶ τὰ
πολεμικὰ, ἡμωμνῆσ, καὶ αὐτῶσ ἐλάγησ φύστωσ ἀνδρείασ τε ἄμα
καὶ φιλολόγησ. Ὁ ἢ πατήσ, καὶ αὐτῶσ ἔ μὲν ἀγράμματῶν ὦν,
μᾶλλον δὲ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐμπροσθ, ἰδῶν, ὅσων
τῆσ ἐν παντὶ βίῳ κατὰ τε πόλεμον καὶ κατ' εἰρήνῃ, καὶ ἰδίᾳ καὶ ἐν
κείνοισ πράγμασιν, τῆ ὀρθῆ παιδείᾳ, καὶ τῆσ σοφῶν ἀνδρῶν δόγ-
μασιν

μασιν ὠφελῆται, βεβλήθεις σε, τῶν παύδων φίλων, καὶ πρῶ-
τον, μεγίστων ἀγαθῶν κειωνῆσαι, διδασκάλοις ἐπέτρεπεν ἔ τῆς
τοχῆσι. σὺ δὲ, ὡς εἰκὸς ἀπαλὸν ὄντα, γλυσιμύθη ἔ Αἰτικῆ
μέλιθ, μάλ' αὐτίκα ἔ αὐτὸς τελειότερας παυδέϊας διψῶν ἐ-
πόνησαι, ὥστε μισθῶν ὑπὲρ ἑὺ ὀμήλικας τὰ ἀναγκαῖα παρ-
παυδέματα εἰς τέλος ἀγαγεῖν. μεμάθηκας γὰρ ἀμφοτέρως
γλώττιαι, αἷς αἰ μῆσαι μάλιστα χρωμύραι σὺ σοφίας ἐργασίας
ἐπεσὶν ὑπὲρ τὰ διχίλια ἐδίδαξαι, καὶ διδασκῆσαι ἐπὶ νῦν.
ἔτω δὲ παρὸψαυτα ὁ πατήρ ἤραγε πρὸς μέγαν εὐεργέτην,
τῶν νῦν ἀρχόντων, ὡς εἰπεῖν, κράτιστον καὶ σοφώτατον. Τοῖ-
τῶ γάρ ἐστιν Ἐρρίκος Ἰουλιος, ὁ τῶν ἐν Ερκενίοις ὄρε-
σι, καὶ πρὸς Βισῆργιν ποταμὸν πόλεων τε καὶ λαῶν ἡγεμῶν. Περὶ
δὲ τῆς τε διωάμεως αὐτῶ, καὶ πλεῖστα ἐν τῷ παρόντι πάρεργον
εἶη λέγειν. πολλοὶ μὲν γὰρ τυραννῶν, καὶ πολὺ δυνατώτεροι ἦ-
σαν, καὶ ἄλλοι ἐκέντηον μυρίας δρυῖρας τε καὶ χρυσῶν πλά-
κας, ἔδιδον δὲ τὰ βελτίους. Παῦροι ἢ ἔτω διήνεγκαν ὅτι πά-
σης βασιλικῆς ἀρετῆς, ὡς ὁ ἡμέτερος ἄρχων. τίς γὰρ αὐτῶ
δικαιότερος; τίς εὐεργετικώτερος; τίς, ὡς εἰπεῖν, θεϊότερος; ἢ
μὲν γὰρ ἦτοι θεμῖς ἢ δικαιοσύνη, πάρεδρῶ. Ζητὸς λέγεται· αὐτὸς
δὲ ὁ ζεὺς κοινὸς ἀπάντων εὐεργέτης, καὶ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Εὐεργετῆ δὲ κοινῇ ὁ ἄρχων πάντας ὑποκείας, τὰτε δεινὰ ἀπε-
λαύνων, καὶ τὰ δίκαια πᾶσιν ὁμοίως νέμων. καὶ τῆς καὶ πῆσαι
τῶν χώρων πρεπέσης παυδέϊας πᾶσι παροῶν. ἰδίαι δὲ τῆς τε
ἑαυτῶ φίλης, ὡς πάλαι ὀνομάζοντο, καὶ σὺ ἐπὶ ἀρετῆς πολι-
τικῆς τε καὶ στρατηγικῆς, ἢ ὅτι τέχνης ἐλθῆσεως, ἢ ὅτι
σοφία διαφέροντας. Μάλιστα ἢ πάντων ὅτι μελεῖται τῆς τε ἀ-
καδημίας τῆς Ἰαλίας καλαμύνης, ἰδίας ἕσης, καὶ ὑπὸ πα-
τρὸς Ἰουλίου ἰδρυμένης, τὰτε ἄλλα καλῶς διατάξας, καὶ
τῶν νέων σὺ ὀλίγας τρέφων. καὶ γὰρ αὐτῶν χάριν Φιλίππου
κατέστησε, καὶ δρυῖριον παροῶν ἐκέλευσε δέξασθαι τοῖς ἐνδεεστέροις
ἔχασσι. Τάλλα δὲ εἰσάσας μετέπειτα πρὸς σὺ διαλέξομαι. Ὁ εὐ-
εργέτης πῶν τῶ πατρὶ σὺ μῖζόν τι ἐχαρίσατο. Τρίτον γὰρ νῦν

ἔτι, ὅτι σε πρὸς ἡμᾶς ἔπεμψεν ὁ κοινὸς ἡμῶν εὐεργέτης, ἐμοὶ
τὰ πρὸς σε ἑπιστολῇ αὐτῆς χειρὶ γραφείῃ ἑπιστάτων. ἐγὼ ἢ σὲ
τὴν τε εὐφροσύνην, ἢ προσηγορίαν, ἢ φιλομάθειαν κατανοήσας, ἢ
μόνον συνεβουλεύσομαι σοὶ πρὸς τῶν πρὸς ἀληθινὴν παιδείαν
σωτηριότητων, ἀλλὰ καὶ εὖρον νεανία εὖ μάλα πεπονημένον, ἢ
τῆς φιλοσοφίας ἢ τὴν τεχνίτην τρόπον ἑπιστήμονα, ὁδηγῶν σοὶ
πρὸς ἅς τινασὲν τεχνῶν ἢ ἑπιστημῶν ἐσόμενον. ὅπως δὲ ἔτι
πολλῶν μαθημάτων σοὶ ἀρχαῖς κατέδειξε, πάσας κατέλαβες ῥα-
δίως, ἢ μὴ αἰδοῦναι, ἀλλὰ ἐμπης μεθ' ἡδονῆς. Τὸ γὰρ φιλο-
λαβὲς τῆς ἡδονῆς οὐκ ἂν ἀμοιβὴν εἴη. Μαθὼν δὲ πρῶτον τὴν ποι-
ητικὴν, ἢ καὶ οὐδὲν γραμματικῆς, ἀλλὰ ὡς οἱ φιλόσοφοι, καὶ πο-
λιτικῶν ἀνδρες διακινύουσι, νῦν καὶ τὰ τῶν ῥητόρων, καὶ ἰσορίας
καθημέραν ἀναγινώσκεις, οἷά τε φιλόλογον ἢ φιλοῤῥήτωρα,
ὡς νέω πρέπει, τὴν πρὸς πολιτείαν παιδείαν. ἔτω γὰρ σαυ-
τὸν ἀσκήσῃ διατέλει, καὶ οὐδὲν νόμος οὐδὲν τὴν πλείστην μερίδα
ὑπὸ ῥωμαίων σοφῶς εὐρεθέντας, καὶ ἐν βασιλείαις, καὶ καὶ χά-
ρας χριστιανῶν ἑπιπλάζοντας, καὶ αὐτὸς μάνθανε, ὡς παρὰ πᾶ-
σιν εἶθιται, ἢ καλῶς ἔχει, ἢ πρὸς τὰς τῆς ἰδιωτικῆς ἢ ἔτι πε-
λιτικῆς βίης χρήσεως ἀναγκαῖον εἶναι φαίνεται. ἠκίστα ἢ πάντων τῆς
φιλοσοφίας ὀλιγώρη, εἰ καὶ ὑπὸ πολλῶν καταφρονεῖται. Φασὶ
γὰρ, ὡς ἑπιπλέον μὴ, ἀνωφελές ἢ τὸ πρῶτον, καὶ ἐμποδίων μάλ-
λον τῶν πρῶτων καὶ πειραχῆτων ἀγαθῶν ἑπιτυγχάνειν γλιχο-
μένοις. ἔστι γὰρ πλεῖστα, ἔστι πτωχῶν, ἔστι δυνάμεως, ἔστι
ἡδονῶν μετόχους γίνεσθαι, οὐδὲν πολλὴν χρόνον ἐν τοιαύτης ὀμι-
λίας διατρέψαι. ἡμεῖς ἢ τῆς τῶν ἀπαυδύτων κείσεως ἀ-
μελήσαντες, καὶ εὖ εἰδότες, ὅτι ὅσον ἔρανος ἐστὶν ἄπο γούνης, τό-
σον ἢ τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ τῶν ἄλλων διαφέρει, ἐκείνην πρῶ-
την ἑπιμέλειαν ἔχωμεν, ἵνα καὶ τῶν ἡτιόνων ὀρθῶς καὶ ἀμεταμελή-
τως ἀπολαύωμεν ὅ,τι πρὸς ἐστὶ τῆς φιλοσοφίας, ἢ τοῦ θεοῦ ἀφ' ἧς
φιλοσοφίας εὐεργέτημα. Οὕτως γὰρ αὐτὴ δῶρον θεοῦ ἐν ἀνθρω-
πίνοις πρῶτον, ἀληθείας τε, ἢ ἀρετῆς διδασκαλῆς, τὴν τε ἐ-
κείνην ψυχὴν ἐπανορθῶσαι, τὴν βίον εἰς τὸ δέον ἰθύσει, καὶ τὰ τῆς
πόλεως

πόλεως εὖ καθίστασι, τῶν τε ἰδίων, καὶ τῶν κοινῶν ἔτιως ἴππε-
 λῆται, ὥστε σύμπαντας εἰ μὴ καθόλα εὐδαιμονεῖν, ἀλλὰ τῶν
 μεγίστων ἀπαλλάττει κακῶν. ὡς ἢ τέτων, καὶ τρίτων καθ'
 ἐκάστῳ ἡμέραν πολλὰ ἀκούων τε καὶ ἀναγνώσκων μαθητῶν,
 οἷς ἄλλως ποτὲ ὠφελεῖν μέλλει, καὶ ἅμα αὐτὸς ὠφελήσασθαι.
 ἔρρωσθαι. Ἐν τῇ Ἰαλίας καλαμνυῆ ἀκαδημία, ἔτι δὲ τῆς
 χειρονομίας χιλιοσῶ ἑξακτοσασῶ ἐνὸς δέοντι, ἐν
 αὐτῷ θεοθρόνῳ σωτῆρ^{ος} γρε-
 θλίσις.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Εἰς σωφροσύνην.

Σωφροσύνης τί κε μείζον ὄμμαρ ἐν ἀνδράσιν εὐροισ^{ος}
 ὦ γὰρ θε. Ἐ γὰρ ἴδοις ὡς ἀκόλαστοι αἰήρ,
 ἢτοι ὄγ' ἐδμήθη Κιθαρεῖη ἢ Διονύσω,
 Τηλόθι τῆς ἀρετῆς ἐκτὸς ὁδὸν πλανάα.
 Ομματα γὰρ οἱ ψυχῆς, ἀμελέμενον αὐτίκ' ἀπ' ἀρχῆς,
 Τῷ ἀναγνώσκοντι εὐμαρῆως ὑγιῖ,
 Τὰ βλαβερὰ ὠφελίμων, κακά τ' ἐσθλῶν, ἀναχρά τε καλῶν,
 ὥσε σε αἰρεῖσθαι, καὶ φυγῆναι, ἄγε δεῖ,
 ὦλερ. Τύνη τοι πεπνυμένῳ, εὐφρονι θυμῷ
 πάντα καταρῶσθαι ἠδὲ πλεονεξοῖς,
 Οἶνεσ, καὶ τὸν ἔρωτα, λόγισθ' ἐνὶ πᾶσιν ἔχεσθαι.
 ἔτ' ὅθ' ἠγείσθαι σ' εἰς ἀγαθ' οἶδε μόν^{ος}
 αὐτὸς ἔ μέτρια φρονεῖν ἐνὶ πᾶσι κελεύει.
 τῆς αὐτῆς γὰρ ἔφου ἔ τὸδε σωφροσύνης.

AB: 155265

ULB Halle 3
003 878 325

Sb.

V 17

ΙΩ. ΚΑΣΗΛΙΟΥ
 ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΟΝ
 ΦΛΟΥΓΙΑΔΗΝ ΒΕΛΓΗΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΝΗ-
 ΔΝΕΙ-

Φ Ε
 ΜΕΝΟΣ.

HELMAESTADII in ac. IVLIA
 ANNO
 Millesimo Vndesexcentesimo.

